

5101 3. Beh. af Forsl. t. Finantslov f. Finantsaaret fra 1. April 1875 til 31. Marts 1876. 5102

nødent forberedt, og at det billigvis kunde have foreligget Rigsdagen tidligere for at finde sin endelige Afgjorelse i denne Samling. Naar man desuagtet tilraader Folkethinget at følge den høitærede Finantsminister, da er det, fordi der saavel til den ærede Minister som ogsaa til Rigsdagen er fremsat indtrængende Foresstillinger om Afhjælping af endel Alesper ude paa Joldboden, hvoraf den høitagtede Finantsminister har udtaget saadanne, som han troede var mest paatrængende, og om der end derfor ved nærmere Undersøgelse kan ske visse Rettelser i disse Beløbs Anvendelse, har man dog ikke ment, uagtet det sildige Standpunkt, at burde tilraade at skyde disse Spørgsmaal tilside, naar den ærede Finantsminister har fremdraget dem. Forslaget under Nr. 93 skal jeg ikke nærmere udtale mig om, det er udviklet i Bilagene Nr. 37 og 45, og navnlig Nr. 45, hvortil jeg skal henvise. Med Hensyn til Forslaget under Nr. 94, da har Udvalget modtaget en Skrivelse, som man ikke har troet i sin Helhed at burde aftrykke, da en nærmere Udvikling af dette Spørgsmaal jo ikke efter sin Natur hører Offentligheden til; men jeg tror imidlertid at turde sige, at, dersom ærede Medlemmer skulde have lyst til at hende denne Skrivelse, inden de afstemme over Spørgsmaalet, vil det vistnok kunne være let allerede nu i denne Stund at skaffe den tilveie. Udvalget har efter den hele Fremsættelse, den ærede Minister har kunnet give af Sagen, fundet sig behøvet til at gaa ind paa dette Forslag, uagtet det er et temmelig betydeligt Beløb, der her er Tale om. Forslaget under Nr. 96 gaar ud paa at forhøje den samme Konto med et lignende Beløb, hvormed den ved 2den Behandling blev nedsat. Ved 2den Behandling var der imidlertid Spørgsmaal om, hvorvidt det vilde være rigtigt at forflytte Overingenieuren fra Syl-land til Kjøbenhavn, der forelaa til Forhandling, og som Thinget besvarede benægtende ved at følge Udvalgets Forslag, idet Udvalget iøvrigt erklærede, at det ikke lagde nogen Vægt paa Nedsettelsen af Beløbet med 200 Kr. Den ærede Minister lægger nu efter Forhandling med Udvalget ikke Andet i dette Forslag, end at han ønsker 200 Kr., og derimod har Udvalget i Genhold til sine Udtalelser ved 2den Behandling Intet at erindre. Forslaget under Nr. 99 angaar et meget stort Beløb, og det vilde have været ønskeligt, om den ærede Minister havde været i Stand til paa et tidligere Stadium at kunne have forelagt et saadant Spørgsmaal til Forhandling. Det er Posten om Udvidelse af Randers Station i Anled-

ning af Randers—Grenaa-Banens Anlæg, 160,000 Kr. Jeg skal ikke opholde mig videre ved dette Spørgsmaal, men henvise til Bilaget Nr. 46. Man vil der se fremstillet, hvilken Overenskomst man har opnaaet med Selskabet for Driften af Banen fra Randers til Grenaa, og uagtet det er et betydeligt Beløb, her forlanges, skjønner man dog, at man ved den Overenskomst saa nogenlunde billig har truffet det rette Forhold mellem Staten og det vedkommende Selskab, og at der er saa store Interesser at se varetagne ved den Drift, at man ikke har troet paa noget af de opstillede specielle Punkter at kunne foreslaa nogen Nedsettelse, som var saa væsentlig, at man derved skulde forsøge at forrykke Noget i den Overenskomst, som er truffen. Derfor har man ment at burde tiltræde dette Forslag. Angaaende Forslaget under Nr. 101 skal jeg først oplyse, at der fra Ordførers Side er overset en Trykfeil i Bilaget, hvor der staar 5 Mar, medens der staar 10 Mar i Endringsforslaget; der skulde selvfølgelig i Bilaget staa det Samme som i Endringsforslaget, hvilket altsaa er en Trykfeil, som Korrektørerne og ogsaa Ordføreren har overset. Den ærede Indenrigsminister har stillet sig villig overfor Svarene paa den dette Forslag; men Udvalget har troet, at denne Belvillie ikke er paa rette Sted, usfortjent eller ubegrundet fra Statens Side. Bilag 47, som jeg vil bede ærede Medlemmer tage i Haanden, vil vise Dem, at det Foretagende, hvortil der her ønskes Laan, har Staten tidligere staaet i et saadant Forhold til, at Indenrigsministeren selv erkjender, at Staten ikke er uden Skyld i, at et saadant Laan er blevet nødvendigt. Efter Stormfloden den 13de November 1872 gjorde Vandbygningsdirektøren paa Foranledning af Indenrigsministeren et Overflag over den Havnen tilføiede Beskadigelse. Han kom deri til at anslaa Udgiften til Istandsættelsen af Havnen til et Beløb af 26,730 Rd.; og i Genhold til dette foreløbige Overflag tilstod Centralkomiteen den nævnte Havn 25,000 Rd. Det viste sig imidlertid snart, at den foreløbige Overflagssum langt fra var tilstrækkelig. Det blev nemlig indlysende, at Havneværterne havde en stor Iag Konstruktion, og at de maatte betydelig forøges, og man kom derved endogaa, efterat man havde reduceret den Plan, man allerede havde lagt, til et Beløb af 87,000 Rd. Byraadet fik da Bemyndigelse til at optage et Laan paa 62,000 Rd. paa visse Betingelser, men da disse Betingelser ikke kunde opfyldes i deres Helhed, gik man ned til 50,000 Rd. Saaledes havde man altsaa 50,000 Rd. eller